

C-292/04. sz. ügy

Wienand Meilicke és társai

kontra

Finanzamt Bonn-Innenstadt

(a Finanzgericht Köln [Németország] által benyújtott
előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Jövedelemadó – A belföldi társaságok által fizetett osztalékra vonatkozó
adójóváírás – EK 56. és EK 58. cikk – Az ítélet időbeli hatályának korlátozása”

A. Tizzano főtanácsnok indítványa, az ismertetés napja: 2005. november 10. I - 1838
C. Stix-Hackl főtanácsnok indítványa, az ismertetés napja: 2006. október 5. I - 1838
A Bíróság ítélete (nagytanács), 2007. március 6. I - 1872

Az ítélet összefoglalása

- 1. Tőke szabad mozgása – Korlátozások
(EK 56. és EK 58. cikk)*

2. *Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések – Értelmezés – Az értelmező ítéletek időbeli hatálya*
(EK 234. cikk)

1. Úgy kell értelmezni az EK 56. és az EK 58. cikket, hogy azokkal ellentétes az olyan adójogi szabályozás, amelynek értelmében a valamely tőketársaság általi osztalékfizetés esetén az adott tagállamban teljes körű adókötelezettség alá eső részvényes jogosult a felosztott nyereségre vonatkozó társaságiadó-kulcs alapján kiszámított adójóváírássra, ha az osztalékfizető társaság ugyanazon tagállamban honos, azonban nem jogosult erre, ha a hivatkozott társaság valamely más tagállamban honos.

Az ilyen adójogi szabályozás a tőke szabad mozgásának korlátozását képezi, mivel az a hatása, hogy az érintett tagállamban teljes körű adókötelezettség alá eső személyeket visszatartja attól, hogy tőkéjüket más tagállamokban honos társaságokba fektessék be; emellett az utóbbi társaságokra szintén korlátozó hatást gyakorol, mivel akadályozza őket abban, hogy az érintett tagállamban tőkét gyűjtsenek.

függésen alapul – hiszen eszerint az érintett tagállamban teljes körű adókötelezettség alá eső részvényeseknek biztosított adójóváírást a társasági adó alapján számítják ki, amelyet az e tagállamban letelepedett társaságnak az általa kifizetett nyereség után kell fizetnie –, az ilyen szabályozás mégsem tűnik szükségesnek a nemzeti adórendszer koherenciájának megőrzéséhez. Ugyanis a társaságok által osztalék formájában kiosztott nyereség kettős adóztatása elkerülésének céljára figyelemmel nem kérdőjeleznék meg a nemzeti adórendszer koherenciáját az adójóváírás biztosítása az érintett tagállamban teljes körű adókötelezettség alá eső, más tagállamban letelepedett társaság részvényeivel rendelkező részvényesnek, amely adójóváírást a társaság által ez utóbbi tagállamban megfizetendő társasági adó függvényében számítanak ki, és kevésbé korlátozná a tőke szabad mozgását.

Bár ezen adójogi szabályozás az adójóváírás és a kiegészítő adó közötti össze-

Ami az adóbevételeknek a más tagállamokban letelepedett társaságok által kifizetett osztalékokkal összefüggő csök-

kenését illeti, az nem tekinthető olyan nyomós közérdeknek, amely indokolhatna az alapvető szabadságok egyikével elvileg ellentétes intézkedést.

(vö. 20., 23–24., 28–29., 30–31. pont és a rendelkező rész)

2. A Bíróság az EK 234. cikkben rá ruházott hatáskör gyakorlása során a közösségi jogrendhez szorosan hozzátartozó jogbiztonság általános elvének alkalmazása útján csak kivételesen korlátozhatja valamennyi érdekelt lehetőségét, hogy hivatkozzanak a Bíróság által értelmezett rendelkezésre a jóhiszeműen létrejött

jogviszonyok megkérdőjelezése céljából. Az ilyen korlátozásra kizárólag ugyanazon ítéletben kerülhet sor, amely a kért értelmezésről szól. Szükségszerű ugyanis, hogy a közösségi jogi rendelkezés Bíróság általi értelmezésének időbeli hatálya egyedi pillanatban kerüljön meghatározásra. E tekintetben az az elv, hogy az időbeli hatály korlátozására kizárólag ugyanazon ítéletben kerülhet sor, amely a kért értelmezésről szól, biztosítja a tagállamok és más jogalanyok közötti egyenlő bánásmódot e joggal szemben, ugyanakkor teljesíti a jogbiztonság elvéből eredő követelményeket.

(vö. 34–37. pont)